

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
והיכי עביד הכי?										⚡		יה.
אלו שאין להם חלק לעולם הבא: האומר אין תורה מן השמים, ואין תחיית המתים מן התורה	והתנן:									⚡	◇	יה.
אף ההוגה את השם באותיותיו	אבא שאול:									⚡	◇	יה.
להתלמד עבד										!		יה.
(דברים יח) לא תלמד לעשות - אבל אתה למד להבין ולהורות.	כדתניא:									!	◇	יה.
אלא מאי טעמא אענש?										⚡		יה.
משום הוגה את השם כפרהסיא דהוי.										!	◇	יה.
ועל אשתו להריגה											○	יה. <
דלא מיהה ביה.											■	יה.
כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה - נענש עליו.	מכאן אמרו:										■	יה.
ועל בתו לישב בקובה של זונות											○	יה. <
פעם אחת היתה בתו מהלכת לפני גדולי רומי, אמרו: כמה נאות פסיעותיה של ריבה זו, מיד דקדקה בפסיעותיה.	דאמר ר' יוחנן:										■	יה.
מאי דכתיב: (תהלים מט) עון עקבי יסבני? עונות שאדם דש בעקביו בעולם הזה - מסוכנין לו ליום הדין.	והיינו דאמר ר' שמעון בן לקיש:										■	יה.
בשעה שיצאו שלשתן - דקדק עליהם את הדין, הוא אמר: (דברים לב) הצור תמים פעלו וגו', ואשתו אמרה: (דברים לב) אל אמונה ואין עול, בתו אמרה: (ירמיהו לב) גדול העצה ורב העלילה אשר עיניך פקוחות על כל דרכי וגו'.											○	יה.
כמה גדולים צדיקים הללו, שנודמנו להן שלש מקראות של צדוק הדין בשעת צדוק הדין.	רבי:										■	יה.
כשהלה רבי יוסי בן קיסמא, הלך רבי חנינא בן תרדיון לבקרו.	תנו רבנן:										○ ■	יה.
אמר לו: חנינא אחי, אי אתה יודע שאומה זו מן השמים המליכה? שהחריבה את ביתו ושרפה את היכלו, והרגה את חסידיו ואבדה את טוביו, ועדיין היא קיימת, ואני שמעתי עליך שאתה יושב ועוסק בתורה ומקהיל קהלות ברבים וספר מונח לך בחיך.	[רבי יוסי בן קיסמא]										○ ■	יה.
אמר לו: מן השמים ירחמו.	[רבי חנינא בן תרדיון]										○ ■	יה.
אמר לו: אני אומר לך דברים של טעם, ואתה אומר לי מן השמים ירחמו, תמה אני אם לא ישרפו אותך ואת ספר תורה באש.	[רבי יוסי בן קיסמא]										○ ■	יה.
אמר לו: רבי, מה אני לחיי העולם הבא?	[רבי חנינא בן תרדיון]										○ ■	יה.
אמר לו: כלום מעשה בא לידך?	[רבי יוסי בן קיסמא]										○ ■	יה.
אמר לו: מעות של פורים נתחלפו לי במעות של צדקה וחלקתים לעניים.	[רבי חנינא בן תרדיון]										○ ■	יה.
אמר לו: אם כן, מחלקך יהי חלקי ומגורלך יהי גורלי.	[רבי יוסי בן קיסמא]										○ ■	יה.
אמרו: לא היו ימים מועטים עד שנפטר רבי יוסי בן קיסמא, והלכו כל גדולי רומי לקברו - והספידוהו הספד גדול, ובחזרתו מצאוהו רבי חנינא בן תרדיון שהיה יושב ועוסק בתורה ומקהיל קהלות ברבים וס"ת מונח לו בחיקו. הביאוהו וכרכוהו בס"ת, והקיפוהו בחבילי זמורות והציתו בהן את האור, והביאו ספוגין של צמר ושראום במים והניחום על לבו. כדי שלא תצא נשמתו מהרה.											○ ■	יה.
אמרה לו בתו: אבא, אראך בכך?											○ ■	יה.
אמר לה: אילמלי אני נשרפתי לבדי היה הדבר קשה לי, עכשיו שאני נשרף וס"ת עמי, מי שמבקש עלבונה של ס"ת הוא יבקש עלכוני.	[רבי חנינא בן תרדיון]										○ ■	יה.
אמרו לו תלמידיו: רבי, מה אתה רואה?	[תלמידיו]										○ ■	יה.
אמר להן: גליון נשרפין ואותיות פורחות.	[רבי חנינא בן תרדיון]										○ ■	יה.

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא ? challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אף אתה פתח פייך ותכנס בך האש	[תלמידיו]												יה.
אמר להן: מוטב שיטלנה מי שנתנה ואל יחבל הוא בעצמו.	[רבי חנינא בן תרדיון]												יה.
אמר לו קלצטונירי: רבי, אם אני מרבה בשלהבת ונטל ספוגין של צמר מעל לבך, אתה מביאי לחיי העולם הבא?													יה.
אמר לו: הן.	[רבי חנינא בן תרדיון]												יה.
השבע לך													יה.
נשבע לו.	[רבי חנינא בן תרדיון]												יה.
מיד הרבה בשלהבת ונטל ספוגין של צמר מעל לבו, יצאה נשמתו במהרה. אף הוא קפץ ונפל לתוך האור.													יה.
יצאה בת קול ואמרה: רבי חנינא בן תרדיון וקלצטונירי מזומנין הן לחיי העולם הבא.													יה.
בכה רבי ואמר: יש קונה עולמו בשעה אחת, ויש קונה עולמו בכמה שנים.	[רבי]												יה.
ברוריא דביתו דר' מאיר ברתיא דר' חנינא בן תרדיון הואי													יה.
אמרה לו: זילא בי מלתא דיתבא אחתאי בקובה של זונות.	[ברוריא]												יה.
שקל תרקבא דדינרי ואזל, אמר: אי לא איתעביד בה איסורא מיתעביד ניסא, אי עבדה איסורא לא איתעביד לה ניסא.	[רבי מאיר]												יה.
אזל נקט נפשית כחד פרשא, אמר לה: השמיעני לי	[רבי מאיר]												יה.
אמרה ליה: דשתנא אנא.													יה.
אמר לה: מתרחנא מרתה	[רבי מאיר]												יה.
אמרה לו: נפישין טובא דשפירן מינאי.													יה.
אמר: ש"מ לא עבדה איסורא, כל דאתי אמרה ליה הכי.	[רבי מאיר]												יה.
אזל לגבי שומר דידה, א"ל: תבה ניהלה	[רבי מאיר]												יה.
אמר ליה: מיסתפינא ממלכותא													יה.
אמר ליה: שקול תרקבא דדינרא, פלגא פלח ופלגא להוי לך.	[רבי מאיר]												יה.
א"ל: וכי שלמי מאי איעביד?													יה.
א"ל: אימא אלהא דמאיר ענני ומצלתי.	[רבי מאיר]												יה.
א"ל: ומי יימר דהכי איכא?													יה.
א"ל השתא חזית.	[רבי מאיר]												יה:
הווי הנהו כלבי דהווי קא אכלי אינשי, שקל קלא שודא בהו, הווי קאתו למיכליה, אמר: אלהא דמאיר ענני שבקוה, ויהבה ליה.	[רבי מאיר]												יה:
לסוף אשתמע מילתא בי מלכא, אתייה אסקוה לזקיפה													יה:
אמר: אלהא דמאיר ענני													יה:
אחתוה.													יה:
אמרו ליה: מאי האי?													יה:
אמר להו: הכי הווי מעשה.													יה:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ^ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

עבודה זרה- לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אתו חקקו לדמותיה דר' מאיר אפיתתא דרומי, אמרי: כל דהווי לפרצופא הדין ליייתה.												◇	יה:
יומא חדא חזויהו, רהט אבתריה, רהט מקמייהו, על לבי זונות.												◇	יה:
בשולי עובדי כוכבים חזא, טמש בהא ומתק בהא.	איכא דאמרי:											◇	יה:
אתא אליהו אדמי להו כזונה, כרכתיה	איכא דאמרי:											◇	יה:
אמרי: חס ושלום, אי ר' מאיר הוה לא הוה עביד הכי.												◇	יה:
קם ערק אתא לבבל.	[רבי מאיר]											◇	יה:
מהאי מעשה	איכא דאמרי:											■	יה:
ממעשה דברוריא.	איכא דאמרי:											◇	יה:
ההולך לאיצטדינין ולכרקום, וראה שם את הנחשים ואת החכרין, בוקיין ומוקיין ומוליון ולוליון, בלורין סלגורין - הרי זה מושב לצים, ועליהם הכתוב אומר: (תהלים א) אשרי האיש אשר לא הלך וגו' כי אם בתורת ה' חפצו, הא למדת, שדברים הללו מביאין את האדם לידי ביטול תורה.	תנו רבנן:											◇	יה:
הולכין לאיצטדינין מותר - מפני שצווח ומציל, ולכרקום מותר - מפני ישוב מדינה, ובלבד שלא יתחשב עמהם, ואם נתחשב עמהם - אסור	ורמינהו:											◇	יה:
קשיא איצטדינין איצטדינין, קשיא כרקום אכרקום												◇	יה:
בשלמא כרקום אכרקום ל"ק: כאן במתחשב עמהן, כאן בשאין מתחשב עמהן												!	יה:
אלא איצטדינין איצטדינין קשיא												◇	יה:
תנאי היא												!	יה:
אין הולכין לאיצטדינין מפני מושב לצים	דתניא: [ת"ק]											◇	יה:
מתיר מפני שני דברים, אחד מפני שצווח ומציל, ואחד מפני שמעיד עדות אשה להשיאה.	רבי נתן:											◇	יה:
אין הולכין לטריטאות ולקרסאות, מפני שמזבלין שם זיבול לעבודת כוכבים, דברי ר' מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]											◇	יה:
מקום שמזבלין אסור - מפני חשד עבודת כוכבים, ומקום שאין מזבלין שם אסור - מפני מושב לצים.	הכמים:											◇	יה:
מאי בינייהו?												◇	יה:
נשא נתן איכא בינייהו.	ר' הנינא מסורא:											!	יה:
מאי דכתיב: אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב? וכי מאחר שלא הלך, היכן עמד? ומאחר שלא עמד, היכן ישב? ומאחר שלא ישב, היכן לין? אלא לומר לך, שאם הלך - סופו לעמוד, ואם עמד - סופו לישב, ואם ישב - סופו ללון, ואם לין - עליו הכתוב אומר: (משלי ט) אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא.	דרש ר' שמעון בן פוי:											◇	יה:
כל המתלוצץ - יסורין באין עליו, שנאמר: (ישעיהו כה) ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם.	רבי אלעזר:											◇	יה:
אמר להו רבא לרבנן: במטותא בעינא מינייכו דלא תתלוצצו, דלא ליתו עלייכו יסורין.	[רבא]											◇	יה:
כל המתלוצץ - מוונותו מתמעטין, שנאמר: (הושע ז) משך ידו את לוצצים.	רב קטינא:											◇	יה:
כל המתלוצץ נופל בגיהנם, שנאמר: (משלי כא) זד יהיר לין שמו עושה בעברת זדון, ואין עברה אלא גיהנם, שנאמר: (צפניה א) יום עברה היום ההוא.	רבי שמעון בן לקיש:											◇	יה:
כל המתליהר נופל בגיהנם, שנאמר: זד יהיר לין שמו עושה בעברת זדון, ואין עברה אלא גיהנם, שנאמר: יום עברה היום ההוא.	רבי אושעיא:											◇	יה:
כל המתלוצץ גורם כלייה לעולם, שנאמר: ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי. אמר רבי אלעזר: קשה היא, שתחילת' יסורין וסופו כלייה.	רבי חנילאי בר חנילאי:											◇	יה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ קושיא- challenge † שאלה- question ^ ! תירוץ- answer ראיה- proof ■
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
אשרי האיש אשר לא הלך - זה שלא הלך לטרטיות ולקרקסיות של עובדי כוכבים, ובדרך חטאים לא עמד - זה שלא עמד בקנגיון, ובמושב לצים לא ישב - שלא ישב בתחבולות שמא יאמר אדם: הואיל ולא הלכתי לטרטיות ולקרקסיות ולא עמדתי בקנגיון אלך ואתגרה בשינה? ת"ל: ובתורתו יהגה יומם ולילה.	דרש ר' שמעון בן פוי:										◊	■	יה:
אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים - זה אברהם אבינו, שלא הלך בעצת אנשי דור הפלגה, שרשעים היו, שנאמר: (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר, ובדרך חטאים לא עמד - שלא עמד בעמידת סדום, שחטאים היו, שנאמר: (בראשית יג) ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאד ובמושב לצים לא ישב - שלא ישב במושב אנשי פלשתים, מפני שלצנים היו, שנאמר: (שופטים טז) ויהי כטוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו.	רב שמואל בר נחמני א"ר יונתן:										◊	■	יה: